

ALİ'NİN DOSTLARI VE DÜŞMANLARI

<"xml encoding="UTF-8?">

ALİ'NİN DOSTLARI VE DÜŞMANLARI

Ali'nin (a.) Dostları

Ali'nin (a.) Dostlarının Özellikleri

Ali'nin (a) dostları, himmetli imam'da görmüş oldukları ma-nevi olgunluk, yüce özellikler ve hakikatlerden dolayı ona âşık ol-muşlardı. Ona dostluk uğruna bütün zorlukları canlarına karşılık satın alıyorlardı. Ve bunu, kendileri için iftihar olarak görüyorlardı. Şimdi bunun nedenlerinden bazılarına değinilecektir:

A-Adaletçilik

İnsanlar arasındaki eşitlik ilkesine uyma ve kişilerin haklarına saldırıyı önleme konusundaki Ali'nin (a.) uygulamış olduğu yöntem, bütün halkı şaşırtarak, onları kendine bağlamıştı. Şimdi onlardan iki örneğe işaret edeceğiz:

1-Sude

Sude (Ammar Bin Eseki Hemdani'nin kızı), fesahat ve belagat konusunda benzeri olmayan kadınlardandı. O, bir gün Busri Bin Ertat'ı şikâyet etmek için Şama Muaviye'nin yanına gitmişti. Mua-viye ona şöyle sordu: Sen, sıffin savaşında Ali'nin askerlerini ve Hemdan kabilesini bize karşı tahrik eden, Ali hakkında övücü şiir-ler söyleyen ve bize de hakaret eden kadın değil misin?

Sude dedi ki: Evet.

Sonra ikisi arasında bir söyleşi gerçekleşti. Sonunda Sude şöy-le dedi: Senin hâkimin bize zulüm etmektedir. Erkeklerimizi öl-dürmektedir. Mallarımızı yağmalamaktadır... Bizim yapımız ka-nunlara ve hükümete uymaktır. Yoksa elimizde olan imkânlarla kendimizi koruyabiliriz. Bu sorumluluğu ondan geri al. Yoksa bi-zim ne yapacağımızı sen daha iyi bilirsin. Muaviye şöyle dedi: Kabilenle beni korkutmaya mı çalışıyor-sun? Ben, seni asi büyük bir deveye bağlayarak, ne isterse yapması için Busri'nin yanına göndereceğim.

Sude, bu sözleri işittikten sonra gözleri yere bakar bir halde, hüznü bir kalp ile ağlayarak şu şiiri okumaya başladı:
Allah'ın selamı, kabri kendisini çepeçevre saran pak bedene olsun. Onun defni ile adalet de gömülmüş oldu.
O her zaman hak ile idi. Hakkı hiçbir şey ile değiştirmez idi. O her zaman hak ve iman ile oturup kalkardı.
Muaviye dedi ki: O da kimdir?

Sude şöyle cevap verdi: O, Ali Bin Ebi Taliptir.
Muaviye dedi ki: Ali, senin yanında bu ölçüde değerli olmak için ne yapmıştır?
Sude şöyle cevap verdi: Bölgemize zekât toplamak için gön-derdiği kişiyi şikâyet etmek için Ali'nin (a.) yanına gitmişim. Na-maz kılıyor idi. Namazı bitirdikten sonra beni görünce hemen aya-ğa kalktı.

Şefkatli ve merhametli bir şekilde şöyle buyurdu: Bir işin mi var? Ben olayı anlattım. Ali (a.) konuyu öğrenince ağladı ve şöy-le dedi: Allah'ım şahit ol ki, ben onu insanlara zulüm etmesi ya da senin hakkını terk etmesi için görevlendirmedim. Sonra cebinden bir parça deri çıkardı ve ona şöyle bir mektup yazdı:

Mektubum si-ze ulaşınca zekât olarak elinizde olan şeyleri, göndereceğim kişi ge-linceye ve onları sizden alıncaya kadar muhafaza ediniz. Böylece onu görevinden azletmiş oldu.

Muaviye, böyle bir adalet karşısında şaşırarak Sude'ye insafli davranılması emrini verdi.

Sude şöyle dedi: Bu uygulama bütün kabilemi de kapsayacak mı?

Muaviye dedi ki: Başkalarının işinden sana ne?

Sude şöyle dedi: Eğer adalet başkalarını da içine almazsa bu da bir tür zulüm demektir.

Muaviye sinirlenerek şöyle dedi: Anlaşılan; Ali'nin, siz Hem-dan kabilesini övmesi cesaretinize cesaret katmış.

Sonra şunları ekledi: "Onun ve kavminin ihtiyaçları gideril-sin." diye yazınız.

2-Reşit Hicri

Ali'nin (a.) özel dostlarından idi. Başkalarının öğrenmeye ye-teneği olmadığı ilimleri Ali'den (a.) öğrenmişti. Ve Ali (a.) ona çok güveniyordu.

Ali (a.), Reşit'i kendisine yapılacak zulümler konusunda uya-rarak şöyle buyurmuştur: Ey Reşit! Zina zade ümeyye oğulları seni tutukladıkları, elle-rini, ayaklarını ve dilini kestikleri zaman nasıl sabır edeceksin?

Reşit şöyle dedi: Bu işin sonunda cennet var mı?

Ali (a.) cevap olarak şöyle buyurdu: Sen dünyada da Ahirette de benimle birlikte olacaksın. Ali'nin (a.) hükümeti döneminde Kufe'de, bir gün Ali (a.) ile Reşit hurma bahçeliklerine giderek bir ağacın gölgesine oturdular. Bahçe sahibi ağaçtan hurma toplayarak Ali'ye (a.) ikram etti. Ali (a.) ve Reşit hurmayı yediler. Reşit şöyle dedi: Ey Hasan'ın babası! Bu hurma ne kadar tatlıdır! İmam Ali (a.) cevap olarak şöyle bu-yurdu: Çok yakında seni bu ağaca asacaklar.

Reşit, ondan sonra bazen o ağacın gölgesinde durarak ibadet ederdi.

İmam Ali'nin (a.) şahadetinden sonra, Ziyad Kufe'ye hâkim olunca Reşit'i tutuklamaları için birkaç adam gönderdi. Tutuklan-ması uzun zaman aldı. Tutukladıktan sonra Ziyad'ın yanına getirdiler. Ziyad, onun insanlara, Ümeyye oğullarının üstün olduklarını ve Ali'den uzak olduğunu, aynı zamanda bundan sonra Ümeyye oğullarına karşı muhalefet etmeyeceğini de açıklamasını istedi.

Reşit şöyle dedi: Ey Ziyad! Mevlam Ali'(a.), Allah Resulü'nün amcaoğlu, peygamberin (s.a.a.) üzüntüsünü gidiren kişi, Hz. Zeh-ra'nın eşi ve insanlara karşı adaletle davranan komutandan mı uzak olacağımın beklentisi içindesin?

Ziyad, Ali'nin (a.) dostluğu ve korunması konusunda Reşit'in gevşeklik göstermediğini anlayınca şöyle sordu: Dostun Ali, nasıl öldürüleceğin konusunda sana bir şey söyledi mi?

Reşit şöyle dedi: O (a.) ellerimi ve ayaklarımı keseceğini, ağa-ca asacağını söyledi. Ziyad dedi ki: Allah'a yemin ederim ki, Ali'nin söylediği sö-zün aksine çıkacak bir iş yapacağım.

Sonra onu özgür bırakmalarını emretti.

Reşit toplantıdan dışarı çıkmıştı. Ancak Ziyad tekrar onun tutuklanmasını emretti. Onu getirdikleri zaman Ziyad şöyle dedi: Dostun Ali'nin senin hakkında söylediği şeyden başka bir çarem yok. Eğer sen yaşarsan yolunu sürdüreceksin. Sonra onun ellerini ve ayaklarını kesmelerini emretti.

Bu olayı gören Reşit'in kızı soğukkanlı bir şekilde babasının yanına yaklaştı. Babasının başını öptü. Babasının parçalanmış be-denini topladı. Onları da öptü. Sonra onları babasının bedenine ulamaya çalıştı. Babasına "Acı hissediyor musun?" diye sordu.

Reşit şöyle dedi: Kızım! Toplumun arasında eziyet görmekten dolayı hissettiğim acı dışında hiçbir acı hissetmiyorum.

Sonra insanlar onun bedeninin etrafını çevirdiler. O, Ümeyye oğullarının gelecekteki cinayetleri ve fesatları hakkında bilgiler anlattı. Olayı Ziyad'a haber verdiler. Ziyad, onu Ali'nin (a.) söylediği ağaca asmalarını emretti.

B-Hakçılık

Ali'nin (a.) dostları, Ali'nin (a.) mektebini takip etmenin tek kurtuluş yolu olduğunu bildiklerinden dolayı, ona (a.) büyük bir ilgi gösteriyorlar ve onu savunuyorlardı. Şimdi bu dostlardan ikisine işaret edeceğiz:

1 -Ammar Yasir

Ammar, İslam dininin sağlam adımlılarından idi. İslam'ın başlangıcında o, babası ve annesi ağır işkencelere sabır etmişler, ancak annesi ve babası şehit olmuşlardı. Peygamber efendimiz (s.a.a.) Ammar'a şöyle buyurmuştur:

Benden sonra fitneler ve imtihanlar ortaya çıkacaktır. Sen, Ali ve onunla olan grubu takip et. Çünkü o, hak iledir. Hak da onunladır. Ey Ammar! Sen, Ali ile birlikte nakisin ve kasitin'e karşı savaşıyorsun. Seni zalim olanlar şehit edecektir.

Ammar şöyle dedi: Bu iş Allah ve Rasulünün hoşnutluğu doğrultusunda mıdır?

Peygamberimiz (s.a.a.) şöyle buyurdu:

Evet, bu işten Allah ve Rasulü hoşnuttur.

Sonra peygamber efendimiz (s.a.a.) şöyle buyurdu: Senin bu dünyadaki son rızkın bir miktar süttür.

Yıllar sonra sıffin savaşı gerçekleşti. Bir gün Ammar, Ali'ye (a.) şöyle dedi: Ey Allah Rasulünün kardeşi! Bana savaşmam için izin verecek misin? Ali (a.) şöyle buyurdu: Allah seni esirgesin, sa-bırlı ol.

Bir saat sonra, Ammar isteğini yineledi. Ancak aynı cevabı al-dı. Ammar, üçüncü defa isteğini dile getirdi. Bu kez Ali (a.) Am-mar'ın sözünden dolayı ağladı. Ammar şöyle dedi: Ey Müminlerin Emiri! Bugün peygamberimizin (s.a.a.) bana söz verdiği gün müdür? Ali (a.) bineğinden aşağı indi. Ammar'a sarıldı. Onunla ve-dalaşarak şöyle dedi:

Yüce Allah, kendi tarafından ve Rasulü tarafından sana en güzel ödülleri versin. Çünkü sen, kardeşlerimin en iyisiydin.

Sonra yine ağladı. Ammar da ağlamaya başladı ve savaş mey-danına çıkmaya hazırlandı. Gece, Ali (a.) ölülerin arasında dolaşır-ken Ammar'ın cesedini gördü. Başını dizinin üzerine alarak ağlar bir halde şöyle söylemeye başladı: Ey beni özgür bırakmayan ölüm! Benim peşime de gel.

Bütün dostlarımı elimden aldın. Sen, dostlarımı çok iyi tanıyorsun. Sanki onları sana tanıtan bir kılavuzun var gibi.

Ammar'ın şahadeti, Muaviyenin ordusu içinde büyük bir sar-sıntı meydana getirmişti. Çünkü onlar da peygamberimizin (s.a.a.) Ammar'a "Seni zalim bir kavim öldürecektir." şeklinde buyurduğunu duymuşlardı. Ancak Muaviye ve Amr Bin As, bir hile düşünerek şöyle söylediler: Ammar'ı öldüren kişi onu savaşa getiren kişidir. Böylece aptal ve budala kişileri belli bir noktaya kadar sakinleştirmeyi başarabildiler.

Muaviye ve Amr Bin As'ın hilesine cevap olarak şöyle söy-lenmiştir: Eğer bu mantık doğru kabul edilirse "Hz. Hamza ve Caferi Tayyarı da öldüren peygamberimizdir." şeklinde söylemek gerekir. Çünkü onları savaşa gönderen peygamberimiz (s.a.a.) idi.

2-Kanber

Kanber, Mevlası Ali'ye (a.) çok ilgi duyuyordu. İmam Sadık (a.) şöyle buyurmuştur:

Ali'nin (a.), Kanber adında kendisini çok seven bir kölesi vardı. Ali (a.) ne zaman dışarı çıksa, o da çıkardı. Ve kılıcıyla onun arkasından hareket ederdi.

Kanber, Ali'nin (a.) mektebini ve yolunu, yolların en güzeli olarak bildiği için her zaman onu savunurdu.

Bir gün Haccac şöyle dedi: Bu gün Ebu Turab'ın (Ali) dostla-rından birini pençemle yakalamak, kanını dökmek ve böylece Al-lah'a yakınlaşmak istiyorum. Ona şöyle denildi: Ali ile başkaların-dan daha fazla birlikte olan Kanber idi.

Haccac, onu getirmelerini emretti. Onu getirdikleri zaman Haccac şöyle sordu: Sen Kanber misinin? Kanber dedi ki: Evet... Sonra Haccac şöyle dedi: Ali'nin dininden uzak olduğunu söylüyor musun? Kanber dedi ki: Eğer Ali'nin (a.) dininden uzak olduğumu söylersem kabul edebileceğim ondan daha iyi bir din gösterecek misin?

Haccac'ın, Kanber'in mantığı karşısında verebileceği hiçbir cevabı yoktu. Zalimliğine güvenerek şöyle dedi: Seni öldüreceğim. Seni nasıl öldürmemi istersin? Kanber şöyle dedi: Benim öldürül-memin niteliği seninle ilgilidir. Haccac şöyle dedi: Niçin? Kanber dedi ki: Çünkü sen beni nasıl öldürürsen ben de seni Ahirette aynı şekilde öldüreceğim. Müminlerin Emiri Ali (a.), senin zalimce ba-şımı keseceğini bildirdi.

Haccac onun başını kesmelerini emretti.

C-Allah Sevgisi

Ali'nin (a.) dostları; Allah ve Rasulü için, aynı zamanda Ali'nin yüce Allah katında olan makamından dolayı, Ali'yi çok se-viyorlardı. Ali'nin (a.) düşmanlarıyla karşılaştıkları zaman da bu konuyu açıkça söylüyorlardı. Muhammet Bin Huzeyfe

O, Ali'nin (a.) samimi dostlarından ve aynı zamanda iyiliği emreden ve kötülükten sakındıran destekçilerindendi. Ali (a.) onun ve onun adaşları hakkında şöyle buyurmuştur:

Kuşkusuz Muhammetler; Allah'a karşı günah işlemekten sakındıran kişilerdir.

Sonra Ali (a.), Muhammet Bin Huzeyfe'yi de onlardan biri olarak tanıttı.

O, Muaviye'nin dayısının oğlu idi. Ali'nin (a.) şahadetinden sonra Muaviye onu zindana attırdı.

Bir süre sonra Muaviye yakınlarına şöyle dedi: Muhammet Bin Huzeyfe'nin yanına bir kişi gönderin ve ona şöyle söyleyin: Sapık davranışlarından vazgeç. Ali'ye kötü sözler söyle... Sonra onu yanına getirmelerini emretti.

Muhammet'in gelmesinden sonra, onunla Muaviye arasında uzun bir söyleşi gerçekleşti. Muaviye şöyle dedi: Ali insanları Os-man'ı öldürmeleri için tahrik etmiştir. Biz de Osman'ın kanını yer-de koymamak için onunla savaştık. Muhammet şöyle cevap verdi: Ortağı olmayan Allah'a yemin ederim ki, sen ve senin gibi kişiler dışında hiçbir kimse insanları Osman'ı öldürmeleri için tahrik et-memiş ve Osman'ın öldürülmesine ortak olmamıştır.

Osman senin gibi kişilere sorumluluk verdi. Muhacir ve Ensar grubu ondan sizin azledilmenizi isteyince, o da hemen kabul etti... Sonra ona ne yap-tığınızı sen daha iyi bilirsin!

Sonra şöyle devam etti: Sen cahiliyet döneminden bu güne kadar hiç değişmemişsin. İslam seni değiştirmemiştir. Onun alameti de bana Ali'nin (a.) dostu olduğum için eziyet etmendir. Oruç tu-tanlar, ibadet edenler, Ensar ve muhacir, Ali (a.) ile birlikte idiler. Bunun karşısında münafıkların çocukları ve

serbest bırakılanlar da seninle birlikte idiler... Allah'a yemin ederim ki, Ali ile birlikte olmayı Allah ve Rasulü için çok seviyorum. Sana da Allah ve Rasu-lü için düşman olacağım. Bu sözler karşısında çok sinirlenen Muaviye haykırarak şöyle dedi: Eski sapıklığına devam ettiğini görüyor musun? Sonra yine onu zindana atmaları için emir verdi. Muhammet Bin Huzeyfe uzunca bir zaman zindanda kaldı ve aynı yerde de şe-hit oldu.

Ali'nin (a.) Düşmanları

Ali (a.) yüce insansal mükemmelliklerden dolayı ve aynı za-manda peygamberimizin (s.a.a.) zamanında İslam düşmanlarının bir kısmının öldürülmesine neden olan cesaret ve kahramanlıklarından dolayı kine boğulmuş birçok düşmanı vardı. Bu düşmanlar çeşitli nedenlerden dolayı İmam Ali'ye (a.) karşı düşmanlık besliyorlardı. Bazıları eski kinleri, mal veya makam ya da haset etmelerinden dolayı; bazıları da cahillik, bilmezlik, yüzeysel bakışlılık ve içsel özel duygularından dolayı İmam Ali'ye (a.) düşmanlık ediyorlardı.

Ali'nin (a.) düşmanları genel olarak üç gruba ayrılmıştır: Ve bunlar Nakisin, Kasitin ve Marikin

olarak isimlendirilmiştir.

1-Nakisin

Nakisin'in anlamı; anlaşma bozanlar demektir. Bunlar başlan-gıçta Ali'ye (a.) biat etmişler idi. Ancak kısa bir zaman sonra Ali'ye (a.) düşmanlıklarını ilan etmişlerdir. Onlar, insanları Osman'ın öl-dürülmesi için tahrik etmelerine karşın; yine de Osman haksız yere öldürüldü diye muhalefete kalkışanlardır. Ancak, onların muhalefet etmelerinin esas nedeni makam ve mevki idi.

Halkın Ali'ye (a.) biat etmesinden sonra Talha ve Zübeyr, imamın yanına gelerek şöyle söylediler: Biz sana yönetim konusun-da ortak olmak için biat ettik. İmam Ali (a.) onların şartlarını tekzip ederek şöyle buyurdu: Siz bana güçsüzlük anımda yardım etmek için biat ettiniz.

Zübeyr, İmam Ali'nin (a.) Irak valiliğini kendisine vereceğini sanıyordu. Talha da Yemen yönetiminin kendisine verileceğini dü-şünüyordu.

Başka bir yerde de şöyle nakledilmiştir: İkisi, imam Ali'nin (a.) yanına gelerek şöyle söylediler: Hilafet sizin elinize geçtiğe göre bizi Basra ve Kufe valiliğine atayın. İmam (a.) şöyle buyurmuştur: Ben bu konu üzerinde düşünürken yüce Allah'ın size verdiği şeye razı olun. Sonra şöyle buyurdu: Biliniz ki, ben dinine ve eminliğine güvendiğim, aynı zamanda ruhlarının özünü tanıdığım kişileri hükümete atayacağım.

Onlar, imamın sözlerini duyunca umutsuzluğa kapıldılar. Do-layısıyla, konunun içeriğini değiştirerek şöyle söylediler: Öyleyse ömre yapmamız için Medine'den çıkmamıza izin ver.

İmam şöyle buyurdu: Ömre adıyla başka bir hedef izleyeceksiniz.

Onlar, kötü bir niyetlerinin olmadığına yemin ettiler ve yeni-den imama biat ettiler.

Onlar gittikten sonra, imam toplantıda olan kişilere şöyle bu-yurdu: Onların bir fitne içinde öldürüleceklerini görüyorum.

Talha, Zübeyr ve Aişe makam sevgisi ve hasetçilikten dolayı Ali'ye (a.) karşı Cemel savaşını gerçekleştirdiler. Bu savaşta Müslü-manlardan yaklaşık on bin kişi öldürüldü. Talha ve Zübeyr de bu savaşta öldürülmüşlerdir.

2-Kasitin

Kasitin'in anlamı; zalimler demektir. Dünyaya bağlılık, ma-kam sevgisi, kalplerinde olan haset ve kinden dolayı Ali'ye (a.) karşı düşmanlık etmişlerdir. Bunlar, dünya sevdalısı cahil halkı kandırmak için bütün hilelerden yararlanan kişilerdi. Bu zalim grup, İslam dünyası için telafi edilemez zararlara neden olan sıffın savaşını gerçekleştirmişlerdir. Adı geçen savaşta, Şamlılardan kırk beş bin kişi başka bir nakle göre de doksan bin kişi öldürülmüştür. Ali'nin (a.) askerlerinden ise yirmi beş bin kişi şehit olmuştur.

Şimdi bu noktada Kasitin grubunun önderlerine ve yapmış oldukları cinayetlere kısaca değinmek yerinde olacaktır.
Muaviye Bin Ebi Süfyan

Muaviye, Ebu Süfyan ve Hint'in oğludur. Ebu Süfyan, pey-gamberimize (s.a.a.) karşı kâfirlerin yapmış olduğu savaşların ko-mutanıydı. Hint ise, Uhut savaşında Hz. Hamza'nın göğsünü parça-layan ve ciğerini yemeye çalışan kadındı. Muaviye, Ali'ye (a.) karşı başlangıçta düşmanlık gütmeye başlamıştı.

Çünkü kardeşi "Hanza-la" ve dayısı "Velit" Bedir savaşında Ali'nin (a.) eli ile öldürülmüş-lerdi. Aynı şekilde Muaviyenin amcaoğullarının birçoğu da bu sa-vaşta Ali'nin (a.) kılıcıyla helak olmuşlardı.

Muaviyenin Dindarlığı

Muaviyenin İslam dinine inancı yoktu. İslam dinini, maka-mını ve yöneticiliğini koruyabilmek için araç olarak kullanıyordu. Muğire Bin Şube'nin oğlu şöyle nakletmektedir: Babam, Muaviye-nin aklını ve siyasetini çok öven bir kişiydi. Ancak bir gece eve çok üzgün bir halde dönmüştü. Dedim ki: Baba! Niçin üzgünsün? Şöyle dedi: Oğlum! İnsanların en rezilinin yanından geliyorum. Dedim ki: Niçin, ne oldu ki? Şöyle dedi: Bu gece Muaviye ile birlikte yal-nızdım. Ona dedim ki: Haşim oğullarına iyilik etmen çok güzel olur. Çünkü onların artık sana muhalefet edecek güçleri kalmamış-tır.

Muaviye şöyle dedi: Hiçbir zaman! Hiçbir zaman! Sonra üç halife hakkında konuşmaya başladı ve şöyle dedi. Onlar geldiler. Bir takım işler yaptılar ve gittiler. Onlardan hiçbir eser kalmamıştır. Ancak, her gün beş defa minarelerden yüksek bir sesle "Eşhedu Enne Muhammeden Rasulullah- Ben şahadet ederim ki, Muhammet Allah'ın Rasulüdür." söylenmektedir. Ey Muğire!

Bu isim yaşadıkça hangi iş kalıcıdır? Allah'a yemin ederim ki, bu ismi yok etmekten başka çarem yoktur.

Muaviye, Osman'ın kanının intikamı almayı bahane ederek Ali'ye (a.) karşı savaştı. Böylece Müslümanların arasında ayrılık çı-karak muhacirden ve ensardan birçoğunun örneğın; Ammar Bin Yasir ve Züşşahadeteyn gibi kişilerin şehit olmalarına neden olmuştur.

Amr Bin As

O, Ali'nin (a.) hak üzere olduğunu ve onu izlemenin kurtulu-şa neden olacağını çok iyi bilen dünya sevdalılarından idi. Ancak dünya ilgisi, makam sevgisi ve yöneticilik aşkı onu Muaviye tarafı-na sürükledi. Onun, Muaviyenin hükümetini korumada ve devam etmesinde çok önemli bir rolü bulunmaktaydı. Ali'ye (a.) düşman-lık konusunda bütün hilelerini kullanmıştır. O hilesiyle, sıffın savaşında Ali'nin (a.) galibiyetinin önünü alan kişidir.

Muaviye ona bir mektup yazarak Osman'ı öldürenlerden inti-kam almaya davet etti. Amr Bin As bu konuda Abdullah ve Mu-hammet adlı iki oğlu ile bir görüşme yaptı. Abdullah, Muaviye ile işbirliği yapmamasını önerdi. Ancak Muhammet şöyle dedi: Mua-viye ile işbirliği yap. Amr Bin As ise şöyle dedi: Ey Abdullah! Senin önerin dinim için çok hayırlıdır. Muhammet'in önerisi ise dünyam için hayırlıdır. Ben bu konu üzerinde düşüneceğim.

O, sonuçta dünyayı seçerek Muaviye ile işbirliği yapmayı ka-bul etti. Muaviye ona şöyle dedi: Onunla savaşmam için; Allah'a karşı isyan eden, Müslümanlar arasında ayrılık çıkaran ve halife Osman'ı öldüren adama karşı bana yardım et. Amr Bin As dedi ki: Kimi kastediyorsun? Muaviye şöyle dedi: Ali'yi...

Amr Bin As dedi ki: Siz ikiniz birbirinize benzememektesiniz. O, senden önce hicret etmiştir. İslam'a girme ve onun yolunda savaşmakta senden önde-dir. Dinsel bilgileri senden çoktur. Sonra şöyle dedi: Eğer seninle işbirliği yaparsam ödülüm ne olacaktır? Muaviye şöyle dedi: Ne is-tersen... Amr, Mısır valiliğini istedi. Başka bir yerde de şöyle nakledilmiştir:

Muaviye, Amr'a şöyle dedi: İnsanlar sana eziyet edecekler. Falan kişi dünya için şöyle böyle yapmıştır diyecekler. Amr dedi ki: Bu sözleri bir kenara bırak. Sonra Muaviye şöyle sürdürdü:

Eğer istersem, sana hile yapabilirim.(Yani, sana söz veririm ancak sözümde durmayabilirim.)

Amr dedi ki: Allah'a yemin ederim ki,

hiçbir kimse bana hile yapamaz. Çünkü ben herkesten daha uyanığım. Muaviye şöyle dedi:

Yanıma yaklaş, gizli bir şey söylemek istiyorum. Amr onun yanına yaklaştı. Muaviye onun kulağını ısırarak şöyle dedi: Benim hilem işte budur. Gizli konuşmam için burada senden ve benden başka hiçbir kimse yoktur.

İbni Ebil Hadid'in hocası Ebul Kasım Belhi, Amr Bin As hak-kında şöyle söylemektedir:

O her zaman inkâr halinde idi. Muaviye de bu bakımdan ona benzemekte idi.

Busr Bin Ertat

O, Ali'ye (a.) karşı düşmanlık ve ümeyye oğulları hükümeti-nin güçlenmesi konusunda bütün olanaklarını kullanan kişilerden idi. O günahsız insanları, yaşlıları ve çocukları öldürerek Ali'nin (a.) dostlarının ve müslümanların kalbinde korku yaratıyordu.

Busr, Ali'nin fedakâr ve samimi dostlarından olan Hemdan kabilesinin kadınlarını esir alarak çarşıda satan kişidir. Onlar, İsla-mi bir memlekette esir olan ilk gruptur.

O, Yemen'e yapılan saldırıda Ali'nin (a.) dostlarından birço-ğunu katleden kişidir. Onun korkusundan dolayı kaçak olan Ali'nin (a.) valisi Abdullah Bin Abbas'ın iki çocuğunu yakalayınca, onları öldürmeye karar vermişti. Ancak, Kunane kabilesinden bir adam ayağa kalkarak şöyle dedi: Bu iki çocuğu niçin öldürmek istiyorsun? Onların hiçbir günahı yoktur. Eğer onları öldürmek istiyorsan, onlarla birlikte beni de öldür.

Busr, önce o adamı sonra da iki çocuğu öldürmeleri için emir verdi.

Bu olay son derece üzücü ve korkunç bir olaydı. Nitekim Ku-nane kabilesinden bir kadının ayağa kalkarak üzgün bir halde şöyle konuşmasına da neden olmuştu: O adamı öldürdün. Peki,

bu iki çocuğu niçin öldürdün? Ne cahiliyette ne de islamda hiçbir kimse çocuğu öldürmez!

Sonra şöyle devam etti: Ey Busr! Çocukları ve yaşlıları öldürerek, akrabalık bağlarını keserek hükümetini güçlendirmek isteyen bir vali çok kötü bir hâkimdir.

Tarihçiler şöyle yazmışlardır: Busr, Müslümanlardan yaklaşık otuz bin kişiyi öldürmüştür. Buna ilave olarak bir grubu da yanma-ları için ateşin içine atmıştır.

Busr, sıfın savaşında Muaviyenin ordu komutanlarından bi-riydi. Muaviye, Ali (a.) ile savaşması

için onu tahrik etmişti. Busr da kabul ederek Ali'ye (a.) karşı savaşmak için meydana çıktı.

Ali (a.), Busr'u yere yatırdı. Ancak kurtulmak için Amr Bin As'ın yaptığı gibi avret yerini açınca, Ali (a.) de onu bıraktı. Böyle-ce helak olmaktan bir süre için kurtulmuş oldu.

Ziyad Bin Ebih

Ziyad, hicri kırk beş yılında Muaviye tarafından Basra valiliğine atandı. Hicri elli bir yılında da Muğire Bin Şube'nin ölümünden sonra Kufe valiliğine atandı. Ziyad, Ali'nin (a.) hükümeti zamanında görev yapan memurlardan olmasına karşın; Ali'nin (a.) şa-hadetinden sonra Muaviyenin hilesiyle birlikte makam sevgisi ve kötü doğası, Muaviye'ye katılmasına neden oldu.

Muaviye, Ali'nin (a.) hayatı döneminde de Ziyad'ı kendi saf-larına çekmeye çalışıyordu. Bu bağlamda Ali (a.) Ziyad'a bir mek-tup yazarak Muaviyenin hilelerine karşı uyarmıştır. Bu mektubun bir kısmı şu içeriktedir:

Muaviye, aklını çelmek için sana mektup yazmıştır. Ondan uzak dur.

Çünkü o, gaflet anında saldırmak ve aklını çelmek için insanın sağından, solundan, önünden ve arkasından gelen şeytan gibidir.

Ziyad, Ali'ye (a.) ve onun dostlarına oranla düşmanlık, zulüm, sitem ve cinayet konusunda benzersiz idi.

İbni Ebil Hadid, onun hakkında şöyle söylemiştir:

Allah hayırları Ziyad'dan uzaklaştırsın. Çünkü Ali'nin (a.) kendisine yapmış olduğu eğitimi, terbiyeyi ve iyilikleri çiğneyerek hatırlatılmaya ihtiyaç olmayan amellere mürtekip olmuştur. O Ali'nin (a.) dostlarına karşı son derece kötü işler yapmıştır. Ali'ye (a.) kötü sözler söyleme konusunda elinden gelen gayreti göstermiştir.

Muaviye, bundan daha azına da razı idi. Ancak o, kötü doğası nedeniyle bu kötü işleri gerçekleştirmiştir. Sonra oğlu Abdullah gelerek babasının kötü işlerini imam Hüseyin'i (a.) şehit ederek tamamlamıştır.

Bir Örnek Hatırlatılması

Ziyad, Kufe hâkimi olunca Ali'nin (a.) dostlarından olan Said Bin Sarh'ı takip ettirmeye başladı.

O da korktuğu için imam Ha-san'a (a.) sığındı. Ziyad, Said'in kardeşini, çocuğunu ve karısını tutuklayarak zindana attı. Malını yağmalayarak evini yıkıp harabeye çevirdi.

İmam Hasan (a.), Ziyad'a bir mektup yazarak Said'e zulüm etmemeleri konusunda tavsiyede bulundu. Ziyad, imam'a (a.) hakaret dolu bir mektup gönderdi. Mektubun bir kısmında şöyle yazmaktaydı: Eğer onu bağışlarsam, senin hayırlı bir insan olmandan dolayı değildir. Ancak eğer onu öldürürsem, yalnızca babanı sevmiş olmasından dolayıdır.

İmam Hasan (a.), Muaviye'ye bir mektup yazarak Ziyad'ın mektubuyla birlikte ona gönderdi. Muaviye, Ziyad'a şöyle yazdı: Onun (Said) mallarını geri ver. Evini yap. Ve ona itiraz etme. Muaviye, aynı zamanda imam Hasan'a (a.) hakaret dolu bir mektup yazmasından dolayı da serzenişte bulunmuştur.

3-Marikin

Mariki'nin anlamı: dinden çıkanlar anlamına gelmektedir. Bunlar, Hz. Ali'ye (a.) düşmanlık eden ve Nehrevan savaşını ger-çekleştiren hariciler idi.

Yazar: Huccetul İslam Vel Müslimin Abdurrahman Ensari Şirazi

Çevirmen: Mahmut ACAR

Gönderilen kişi zekât koyunu seçimi konusunda zekât veren kişilerle görüş ayrılığına düşmüştü.

O zekât olarak koyunların iyisini almak istiyordu.

Ali (a.) Hemdan kabilesi hakkında şöyle buyurmuştur: Eğer cennetin kapıcısı olsaydım, Hemdan kabilesine sağlıcakla cennete girin derdim.

Hayatul İmam Hasan Bin Ali (a.): C.2,S.401-404

Bir önceki kaynak: S.368-380

Musuatul Mustafa ve İtret: C.3,S.302-303

Babası Yasir ve annesi Sümeyye, Mekke'de kâfirlerin işkencesi altında şehit olmuşlardır. Nakisin; Anlaşma bozanlara denir. Murat olunan kişiler, Cemel savaşına neden olanlardır. Kasitin; Zalimlere denir. Murat olunan kişiler, Sıffin savaşına neden olanlardır.

Sefine tul Bihar: C.6,S.509-510

Musuatul Mustafa ve İtret: Ali Murtaza, C.3,S.242

Bir önceki kaynak

Sefine tul Bihar: C.7,S.368

Sefine tul Bihar: C.4,S.368

Rical Koşı: S.70 ve Hayatul İmam Hasan Bin Ali (a.): C.2,S.379-380

Peygamber efendimiz (s.a.a.) Ali'ye (a.) şöyle buyurmuştur: Sen Nakisin, Kasitin ve Marikin ile savaşıacaksın... Müstedrekul Vesail: C.3,S.156

Nehcul Belağa: Hutbei 8

Furuği Velayet: Ayetullah Cafer Subhani, S.396,S.156

Bir önceki kaynak: S.396-397

Şerhi Nehcul Belağa: İbni Ebil Hadid, C.1,S.232

Furuği Velayet: S.452

Bir önceki kaynak: S.684

Hayatul İmam Hasan Bin Ali (a.): C.2,S.148-149 ve Murucuz Zeheb: C.3,S.454

Şerhi Nehcul Belağa: İbni Ebil Hadid, C.2,S.64-65

Bir önceki kaynak

El-İstiab Fi Marifetil İshab: C.1,S.160-161

Hayatul İmam Hasan Bin Ali (a.): C.2,S.191-193

Bir önceki kaynak.

El-İstiab Fi Marifetil İshab: C.1,S.164-165

Nehcul Belağa: Feyzul İslam, Namei 44

Şerhi Nehcul Belağa: İbni Ebil Hadid, C.15,S.139, Zeyli Namei 21

Şerhi Nehcul Belağa: İbni Ebil Hadid, C.16,S.194-195